

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2018 roku

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Jerzy Skorupka

Sędziowie: SA Cezariusz Baćkowski

SO del. do SA Tomasz Kaszyca (spr.)

Protokolant: Aldona Zięta

przy udziale prokurator Prokuratury Regionalnej we W. Urszuli Piwowarczyk – Strugały

po rozpoznaniu w dniach 24 października i 28 listopada 2018 roku

sprawy:

A. S. (1)

oskarżonego z art. 286 § 1 kk w związku z art. 294 § 1 kk w związku z art. 12 kk, art. 286§1 kk w związku z art. 294§1 kk, art. 286§1 kk w zw. z art. 12 kk, art. 286§1 kk,

B. S.

oskarżonej z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294§1 kk w zw. z art. 12 kk, art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk;

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonych i oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 27 kwietnia 2018 roku, sygn. akt III K 179/17

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec A. S. (1) w ten sposób, że:

1. uznaje A. S. (1) za winnego tego, że w okresie od 22 lipca do 10 grudnia 2015r. we W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, pełniąc dla pozoru funkcję członka jednoosobowego zarządu (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. i nie podejmując faktycznie decyzji co do działalności spółki, pomógł innym osobom wprowadzić w błąd przedstawicieli innych podmiotów co do zamiaru oraz możliwości wywiązania się z zaciągniętych zobowiązań z tytułu nabycia towarów, doprowadzając tym samym te podmioty do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 1.051.362,37zł, a w tym:

- w okresie od 22 lipca 2015 roku do 13 sierpnia 2015 roku we W., pomógł innym osobom wprowadzić w błąd przedstawicieli (...) sp. z o. o. z siedzibą w O. co do zamiaru i możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania, w wyniku czego (...) spółka z o.o. nabyła towar na łączną kwotę 219.150,28 zł, udokumentowany fakturami o numerach (...), doprowadzając tym samym spółkę (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w wysokości 219.150,28 zł,**

- w okresie od 22 lipca 2015 roku do 21 sierpnia 2015 roku we W., pomógł innym osobom wprowadzić w błąd przedstawicieli Przedsiębiorstwa (...) z siedzibą w E. co do zamiaru i możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania, w wyniku czego (...) spółka z o.o. nabyła towar na łączną kwotę 198.985,82 zł, udokumentowany fakturami VAT o numerach: (...), doprowadzając tym samym (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości 198.985,82 zł,
- w okresie od 28 lipca 2015 roku do 20 sierpnia 2015 roku we W., pomógł innym osobom wprowadzić w błąd przedstawicieli (...) J. K. s.j. z siedzibą w S. co do zamiaru i możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania, w wyniku czego (...) spółka z o.o. nabyła towar na łączną kwotę 218.030,86 zł, udokumentowany fakturami VAT o numerach (...), doprowadzając tym samym spółkę (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w wysokości 218.030,86 zł,
- w okresie od 15 października 2015 roku do 23 października 2015 roku we W., pomógł B. S. i innym osobom wprowadzić w błąd przedstawicieli (...) K. P. (1) z siedzibą w D. co do zamiaru i możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania, w wyniku czego (...) spółka z o.o. nabyła towar na łączną kwotę 34.804,08 zł, udokumentowany fakturami VAT o numerach: (...), doprowadzając tym samym firmę (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości 34.804,08 zł,
- w dniu 18 sierpnia 2015 roku we W., pomógł innym osobom wprowadzić w błąd przedstawicieli (...) S.A. z siedzibą w T. co do zamiaru i możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania, w wyniku czego (...) spółka z o.o. nabyła towar na łączną kwotę 89.338,54 zł, udokumentowany fakturą VAT o numerze (...), doprowadzając tym samym spółkę (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości 89.338,54 zł,
- w okresie od 10 sierpnia 2015 roku do 19 sierpnia 2015 roku w nieustalonym miejscu, pomógł innym osobom wprowadzić w błąd przedstawicieli (...) sp. z o. o. z siedzibą w P. co do zamiaru i możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania, w wyniku czego (...) spółka z o.o. nabyła towar na łączną kwotę 86.932,00 zł, udokumentowany fakturami VAT o numerach: (...), doprowadzając tym samym spółkę (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości 86.932,00 zł,
- w okresie od 2 października 2015 roku do 28 października 2015 roku we W., pomógł innym osobom wprowadzić w błąd przedstawicieli (...) sp. z o. o. z siedzibą w B. co do zamiaru i możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania, w wyniku czego (...) spółka z o.o. nabyła towar na łączną kwotę 40.826,16 zł udokumentowany fakturami VAT o numerach: (...), doprowadzając tym samym Spółkę (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości 40.826,16 zł,
- w okresie od 18 listopada 2015 roku do 10 grudnia 2015 roku we W., pomógł innym osobom wprowadzić w błąd przedstawicieli przedsiębiorstwa (...) sp. z o. o. co do zamiaru i możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania w wyniku czego (...) spółka z o.o. nabyła na łączną kwotę 164.294,63 zł udokumentowany fakturami VAT: (...), (...), (...), (...) czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) sp. z o. o. w wysokości 164.294,63 zł,

tj. czynu z art. 18§3 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 19§1 kk w zw. z art. 294§1 kk wymierza mu karę roku pozbawienia wolności,

stwierdzając, iż orzeczona w punkcie XII części rozstrzygającej wobec oskarżonego kara łączna utraciła moc;

2. uznaje A. S. (1) za winnego tego, że w okresie od 29 września 2015r. do 16 listopada 2015r. we W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, pełniąc dla pozorów funkcję członka jednoosobowego zarządu (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. i nie podejmując faktycznie decyzji co do działalności Spółki pomógł innym osobom przywłaszczyć powierzone mienie o łącznej wartości 2.131.649,65 zł a w tym:

- w dniu 29 września 2015 roku we W., pomógł innym osobom w ten sposób, że (...) spółka z o.o. zawarła umowę leasingu operacyjnego NR (...) koparko ładowarki (...) o wartości 350.000,00 zł oraz umowę leasingu operacyjnego NR (...) z dnia 22 maja 2015 roku wózka widłowego T. (...) o wartości 50.000,00 zł, przywłaszczając powierzone mienie, czym doprowadził (...) S.A. z siedzibą we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 400.000,00 zł,**
- w dniu 16 listopada 2015 roku we W., pomógł innym osobom w ten sposób, że (...) spółka z o.o. zawarła z (...) umowę na wynajem 10 kontenerów zbiornikowych o łącznej wartości 1.731.649,65 zł, przywłaszczając powierzone mienie, doprowadzając w ten sposób firmę (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 1.731.649,65zł,**

tj. czynu z art. 18§3 kk w zw. art. 284§2 kk w z art. 294§1 kk zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 19§1 kk w zw. z art. 294§1 kk wymierza mu karę roku pozbawienia wolności;

3. uniewinnia oskarżonego A. S. (1) od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. IV części wstępnej zaskarżonego wyroku i w tym zakresie kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa;

II. zmienia zaskarżony wyrok wobec B. S. w ten sposób, że:

1. uznaje oskarżoną B. S. za winną tego, że w okresie od 15 października 2015 roku do 23 października 2015 roku we W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, wprowadziła w błąd przedstawicieli (...) K. P. (1) z siedzibą w D., w ten sposób, że nie mając zamiaru ani możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania nabyła w imieniu (...) spółka z o.o. we W. towar na łączną kwotę 34.804,08 zł, udokumentowany fakturami VAT o numerach: (...), doprowadzając tym samym firmę (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości 34.804,08 zł,

tj. czynu z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 286§1 kk wymierza jej karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69§1 i 2 kk i art. 70§1 kk warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat próby, zaliczając na jej poczet, w przypadku zarządzenia jej wykonania, okres zatrzymania w dniu 22 grudnia 2016r., a także na podstawie art. 72§1 zobowiązuje oskarżoną do informowania Sądu o przebiegu okresu próby, stwierdzając, iż orzeczona w punkcie XXIII części rozstrzygającej wobec oskarżonego kara łączna utraciła moc;

2. uniewinnia oskarżoną B. S. od popełnienia zarzucanych jej czynów opisanych w pkt. I-IV oraz VI-IX części wstępnej zaskarżonego wyroku i w tym zakresie kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa;

III. *zmienia zaskarżony wyrok w pkt. XXV części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku w ten sposób, że przyjmuje, iż orzeczony obowiązek naprawienia szkody opisany pod literami a-c oraz e-g orzeczony zostaje jedynie w stosunku do oskarżonego A. S. (1);*

IV. *zmienia zaskarżony wyrok w pkt. XXVIII części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku w ten sposób, że przyjmuje, iż orzeczony obowiązek naprawienia szkody opisany pod literami a-c oraz e-g orzeczony zostaje jedynie w stosunku do oskarżonego A. S. (1);*

V. *uchyla rozstrzygnięcie zawarte w pkt. XXVII części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku;*

VI. *w pozostałej części zaskarżony wyrok wobec A. S. (1) i B. S. utrzymuje w mocy;*

VII. *na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k., łączy orzeczone wobec oskarżonego A. S. (1) w pkt. I ustęp 1 i 2 niniejszego wyroku kary i wymierza karę łączną roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;*

VIII. *zasądza od oskarżonego A. S. (1) na rzecz oskarżyciela posiłkowego - (...) kwotę 1440zł tytułem wydatków związanych z ustanowieniem pełnomocnika w postępowaniu odwoławczym;*

IX. *zwalnia oskarżonych A. S. (1) i B. S. od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.*

UZASADNIENIE

A. S. (1) został oskarżony o to, że:

I. w okresie od 22 lipca 2015 roku do 13 sierpnia 2015 roku we W., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc członkiem jednoosobowego zarządu (...) Sp. z o. o. z siedzibą we W. wprowadził w błąd przedstawicieli (...) Sp. z o. o. z siedzibą w O., w ten sposób, że nie mając zamiaru ani możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania nabył towar na łączną kwotę 219.150,28 zł, udokumentowany fakturami o numerach (...), doprowadzając tym samym w/w Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w wysokości 219.150,28 zł,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk,

II. w okresie od 22 lipca 2015 roku do 21 sierpnia 2015 roku we W., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc członkiem jednoosobowego zarządu (...) Sp. z o. o. z siedzibą we W. wprowadził w błąd przedstawicieli Przedsiębiorstwa (...) z siedzibą w E., w ten sposób, że nie mając zamiaru ani możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania nabył towar na łączną kwotę 198.985,82 zł, udokumentowany fakturami VAT o numerach: (...), doprowadzając tym samym w/w Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości 198.985,82 zł,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk,

III. w okresie od 28 lipca 2015 roku do 20 sierpnia 2015 roku we W., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc członkiem jednoosobowego zarządu (...) Sp. z o. o. z siedzibą we W. wprowadził w błąd przedstawicieli (...)s.j. z siedzibą w S., w ten sposób, że nie mając zamiaru ani możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania nabył towar na łączną kwotę 218.030,86 zł, udokumentowany fakturami VAT o numerach (...), (...), doprowadzając tym samym w/w Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w wysokości 218.030,86 zł

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk,

IV. w okresie od 28 lipca 2015 roku do 20 sierpnia 2015 roku we W., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc członkiem jednoosobowego zarządu (...) Sp. z o. o. z siedzibą we W. wprowadził w błąd przedstawicieli hali magazynowej położonej w B. (...) z (...) z siedzibą w Ś., w ten sposób, że nie mając zamiaru ani możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania zawarł umowę najmu i korzystał z powierzchni doprowadzając w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...)z siedzibą w Ś., w kwocie 7.000,00 zł

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk,

V. w dniu 29 września 2015 roku we W., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc członkiem jednoosobowego zarządu (...) Sp. z o. o. z siedzibą we W. wprowadził w błąd przedstawicieli (...) S.A. z siedziba we W., w ten sposób, że zawarł umowę leasingu operacyjnego NR (...) koparko ładowarki (...) o wartości 350.000,00 zł oraz umowę leasingu operacyjnego NR (...) z dnia 22 maja 2015 roku wózka widłowego T. (...) o wartości 50.000,00 zł nie mając zamiaru ani możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania, czym doprowadził (...) Ś.A. z siedzibą we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 400.000,00 zł

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk,

VI. w okresie od 15 października 2015 roku do 23 października 2015 roku we W., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc członkiem jednoosobowego zarządu (...) Sp. z o. o. z siedzibą we W. wprowadził w błąd przedstawicieli (...)z siedzibą w D., w ten sposób, że nie mając zamiaru ani możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania nabył towar na łączną kwotę 34.804,08 zł, udokumentowany fakturami VAT o numerach: (...), doprowadzając tym samym w/w Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości 34.804,08 zł,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk,

VII. w dniu 18 sierpnia 2015 roku we W., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc członkiem jednoosobowego zarządu (...) Sp. z o. o. z siedzibą we W. wprowadził w błąd przedstawicieli (...) S.A. z siedzibą w T., w ten sposób, że nie mając zamiaru ani możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania nabył towar na łączną kwotę 98.338,54 zł, udokumentowany fakturą VAT o numerze (...), doprowadzając tym samym w/w Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości 89.338,54 zł,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk,

VIII. w okresie od 10 sierpnia 2015 roku do 19 sierpnia 2015 roku w nieustalonym miejscu, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc członkiem jednoosobowego zarządu (...) Sp. z o. o. z siedzibą we W. wprowadził w błąd przedstawicieli (...) Sp. z o. o. z siedzibą w P., w ten sposób, że nie mając zamiaru ani możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania nabył towar na łączną kwotę 86.932,00 zł, udokumentowany fakturami VAT o numerach: (...), doprowadzając tym samym w/w Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości 86.932,00 zł,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk,

IX. w okresie od 2 października 2015 roku do 28 października 2015 roku we W., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc członkiem jednoosobowego zarządu (...) Sp. z o. o. z siedzibą we W. wprowadził w błąd przedstawicieli (...) Sp. z o. o. z siedzibą w B., w ten sposób, że nie mając zamiaru ani możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania nabył towar na łączną kwotę 40.826,16 zł udokumentowany fakturami VAT o numerach: (...), doprowadzając tym samym w/w Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości 40.826,16 zł

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk,

X. w okresie od 18 listopada 2015 roku do 10 grudnia 2015 roku we W., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc członkiem jednoosobowego zarządu (...) Sp. z o. o. z siedzibą we W. wprowadził w błąd przedstawicieli przedsiębiorstwa (...) Sp. z o. o. w ten sposób, że nie mając zamiaru ani możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania nabył towar na łączną kwotę 164.294,63 zł udokumentowany fakturami VAT: (...), (...), (...). (...) czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Sp. z o. o. w wysokości 164.294,63 zł,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk,

XI. w dniu 16 listopada 2015 roku we W., działając w realizacji z góry powziętego zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc członkiem jednoosobowego zarządu (...) Sp. z o. o. z siedzibą we W. wprowadził w błąd (...) co do zamiaru i możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania w ten sposób, że zawarł z w/w Spółką umowę na wynajem 10 kontenerów zbiornikowych o łącznej wartości 1.731.649,65 zł, a następnie nie wywiązał się z umowy nie uiszczając żadnej z opłat za najem, doprowadzając w ten sposób w/w firmę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wielkiej wartości

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk, a

B. S. została oskarżona o to, że:

I. w okresie od 22 lipca 2015 roku do 13 sierpnia 2015 roku we W., wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, będąc upoważnioną przez A. S. (1), członka jednoosobowego zarządu (...) Sp. z o. o. z siedzibą we W., na podstawie pełnomocnictwa wystawionego w dniu 8 czerwca 2015 roku potwierdzonego notarialnie do występowania w jego imieniu w szczególności do składania wniosków, regulowania rachunków, realizowania, przyznawania i przekazywania umów handlowych, zawierania umów najmu, odbioru i wydawania nieruchomości prowadzenia działalności zgodnie z upoważnieniem i przekazywania wszelkich dokumentów oraz występowania przed podmiotami gospodarczymi, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła w błąd przedstawicieli (...) Sp. z o. o. z siedzibą w O., w ten sposób, że nie mając zamiaru ani możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania nabyła towar na łączną kwotę 219.150,28 zł udokumentowany fakturami o numerach (...), doprowadzając tym samym w/w Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w wysokości 219.150,28zł,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk,

II. w okresie od 22 lipca 2015 roku do 21 sierpnia 2015 roku we W., wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, będąc upoważnioną przez A. S. (1), członka jednoosobowego zarządu (...) Sp. z o. o. z siedzibą we W., na podstawie pełnomocnictwa wystawionego w dniu 8 czerwca 2015 roku potwierdzonego notarialnie do występowania w jego imieniu w szczególności do składania wniosków, regulowania rachunków, realizowania, przyznawania i przekazywania umów handlowych, zawierania umów najmu, odbioru i wydawania nieruchomości prowadzenia działalności zgodnie z upoważnieniem i przekazywania wszelkich dokumentów oraz występowania przed podmiotami gospodarczymi, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła w błąd przedstawicieli Przedsiębiorstwa (...) z siedzibą w E., w ten sposób, że nie mając zamiaru ani możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania nabył towar na łączną kwotę 198.985,82 zł, udokumentowany fakturami VAT o numerach: (...), doprowadzając tym samym w/w Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości 198.985,82 zł,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk,

III. w okresie od 28 lipca 2015 roku do 20 sierpnia 2015 roku we W., wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, będąc upoważnioną przez A. S. (1), członka jednoosobowego zarządu (...) Sp. z o. o. z siedzibą we W., na

podstawie pełnomocnictwa wystawionego w dniu 8 czerwca 2015 roku potwierdzonego notarialnie do występowania w jego imieniu w szczególności do składania wniosków, regulowania rachunków, realizowania, przyznawania i przekazywania umów handlowych, zawierania umów najmu, odbioru i wydawania nieruchomości prowadzenia działalności zgodnie z upoważnieniem i przekazywania wszelkich dokumentów oraz występowania przed podmiotami gospodarczymi, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła w błąd przedstawicieli (...) s.j. z siedzibą w S., w ten sposób, że nie mając zamiaru ani możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania nabyła towar na łączną kwotę 218.030,86 zł, udokumentowany fakturami VAT o numerach (...), doprowadzając tym samym w/w Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w wysokości 218.030,86 zł,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk,

IV. w okresie od 28 lipca 2015 roku do 20 sierpnia 2015 roku we W., wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, będąc upoważnioną przez A. S. (1), członka jednoosobowego zarządu (...) Sp. z o. o. z siedzibą we W., na podstawie pełnomocnictwa wystawionego w dniu 8 czerwca 2015 roku potwierdzonego notarialnie do występowania w jego imieniu w szczególności do składania wniosków, regulowania rachunków, realizowania, przyznawania i przekazywania umów handlowych, zawierania umów najmu, odbioru i wydawania nieruchomości prowadzenia działalności zgodnie z upoważnieniem i przekazywania wszelkich dokumentów oraz występowania przed podmiotami gospodarczymi, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła w błąd przedstawicieli hali magazynowej położonej w B. (...) z (...) z siedzibą w Ś., w ten sposób, że nie mając zamiaru ani możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania zawarła umowę najmu i korzystała z powierzchni doprowadzając w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...)z siedzibą w Ś., w kwocie 7.000,00 zł,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk,

V. w okresie od 15 października 2015 roku do 23 października 2015 roku we W., wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, będąc upoważnioną przez A. S. (1), członka jednoosobowego zarządu (...) Sp. z o. o. z siedzibą we W., na podstawie pełnomocnictwa wystawionego w dniu 8 czerwca 2015 roku potwierdzonego notarialnie do występowania w jego imieniu w szczególności do składania wniosków, regulowania rachunków, realizowania, przyznawania i przekazywania umów handlowych, zawierania umów najmu, odbioru i wydawania nieruchomości prowadzenia działalności zgodnie z upoważnieniem i przekazywania wszelkich dokumentów oraz występowania przed podmiotami gospodarczymi, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła w błąd przedstawicieli (...) z siedzibą w D., w ten sposób, że nie mając zamiaru ani możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania nabyła towar na łączną kwotę 34.804,08 zł, udokumentowany fakturami VAT o numerach: (...), doprowadzając tym samym w/w Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości 34.804,08 zł,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk,

VI. w dniu 18 sierpnia 2015 roku we W., wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, będąc upoważnioną przez A. S. (1), członka jednoosobowego zarządu (...) Sp. z o. o. z siedzibą we W., na podstawie pełnomocnictwa wystawionego w dniu 8 czerwca 2015 roku potwierdzonego notarialnie do występowania w jego imieniu w szczególności do składania wniosków, regulowania rachunków, realizowania, przyznawania i przekazywania umów handlowych, zawierania umów najmu, odbioru i wydawania nieruchomości prowadzenia działalności zgodnie z upoważnieniem i przekazywania wszelkich dokumentów oraz występowania przed podmiotami gospodarczymi, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła w błąd przedstawicieli (...) S.A. z siedzibą w T., w ten sposób, że nie mając zamiaru ani możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania nabyła towar na łączną kwotę 98.338,54 zł, udokumentowany fakturą VAT o numerze (...), doprowadzając tym samym w/w Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości 89.338,54 zł, ***tj. o czyn z art. 286 § 1 kk,***

VII. w okresie od 10 sierpnia 2015 roku do 19 sierpnia 2015 roku w nieustalonym miejscu, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, będąc upoważnioną przez A. S. (1), członka jednoosobowego zarządu (...) Sp. z o. o. z siedzibą

we W., na podstawie pełnomocnictwa wystawionego w dniu 8 czerwca 2015 roku potwierdzonego notarialnie do występowania w jego imieniu w szczególności do składania wniosków, regulowania rachunków, realizowania, przyznawania i przekazywania umów handlowych, zawierania umów najmu, odbioru i wydawania nieruchomości prowadzenia działalności zgodnie z upoważnieniem i przekazywania wszelkich dokumentów oraz występowania przed podmiotami gospodarczymi, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła w błąd przedstawicieli (...) Sp. z o. o. z siedzibą w P., w ten sposób, że nie mając zamiaru ani możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania nabyła towar na łączną kwotę 86.932,00 zł, udokumentowany fakturami VAT o numerach: (...), doprowadzając tym samym w/w Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości 86.932,00 zł,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk,

VIII. w okresie od 2 października 2015 roku do 28 października 2015 roku we W., wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, będąc upoważnioną przez A. S. (1), członka jednoosobowego zarządu (...) Sp. z o. o. z siedzibą we W., na podstawie pełnomocnictwa wystawionego w dniu 8 czerwca 2015 roku potwierdzonego notarialnie do występowania w jego imieniu w szczególności do składania wniosków, regulowania rachunków, realizowania, przyznawania i przekazywania umów handlowych, zawierania umów najmu, odbioru i wydawania nieruchomości prowadzenia działalności zgodnie z upoważnieniem i przekazywania wszelkich dokumentów oraz występowania przed podmiotami gospodarczymi, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła w błąd przedstawicieli (...) Sp. z o. o. z siedzibą w B., w ten sposób, że nie mając zamiaru ani możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania nabyła towar na łączną kwotę 40.826,16 zł udokumentowany fakturami VAT o numerach: (...), doprowadzając tym samym w/w Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości 40.826,16zł,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk,

IX. w okresie od 18 listopada 2015 roku do 10 grudnia 2015 roku we W., wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, będąc upoważnioną przez A. S. (1), członka jednoosobowego zarządu (...) Sp. z o. o. z siedzibą we W., na podstawie pełnomocnictwa wystawionego w dniu 8 czerwca 2015 roku potwierdzonego notarialnie do występowania w jego imieniu w szczególności do składania wniosków, regulowania rachunków, realizowania, przyznawania i przekazywania umów handlowych, zawierania umów najmu, odbioru i wydawania nieruchomości prowadzenia działalności zgodnie z upoważnieniem i przekazywania wszelkich dokumentów oraz występowania przed podmiotami gospodarczymi, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła w błąd przedstawicieli przedsiębiorstwa (...) Sp. z o. o. w ten sposób, że nie mając zamiaru ani możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania nabył towar na łączną kwotę 164.294,63 zł udokumentowany fakturami VAT: (...), (...), (...). (...), czym doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Sp. z o. o. w wysokości 164.294,63 zł,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu wyrokiem z dnia 27 kwietnia 2018 r., sygn.. akt: III K 179/17 orzekł:

I. oskarżonego **A. S. (1)** uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku stanowiącego przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i art. 33 § 2 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz 30 (trzydzieści) stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych,

II. oskarżonego A. S. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku stanowiącego przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk i art. 33 § 2 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz 30 (trzydzieści) stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych,

III. oskarżonego A. S. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie III części wstępnej wyroku stanowiącego przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art.

286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i art. 33 § 2 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz 30 (trzydzieści) stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych,

IV. oskarżonego A. S. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie IV części wstępnej wyroku stanowiącego przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk i art. 33 § 2 kk wymierzył mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności oraz 30 (trzydzieści) stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych,

V. oskarżonego A. S. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie V części wstępnej wyroku stanowiącego przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i art. 33 § 2 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz 30 (trzydzieści) stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych,

VI. oskarżonego A. S. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie VI części wstępnej wyroku stanowiącego przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk i art. 33 § 2 kk wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 30 (trzydzieści) stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych,

VII. oskarżonego A. S. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie VII części wstępnej wyroku stanowiącego przestępstwo z art. 286 § 1 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk i art. 33 § 2 kk wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 30 (trzydzieści) stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych,

VIII. oskarżonego A. S. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie VIII części wstępnej wyroku stanowiącego przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk i art. 33 § 2 kk wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 30 (trzydzieści) stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych,

IX. oskarżonego A. S. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie IX części wstępnej wyroku stanowiącego przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk i art. 33 § 2 kk wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 30 (trzydzieści) stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych,

X. oskarżonego A. S. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie X części wstępnej wyroku stanowiącego przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk i art. 33 § 2 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz 30 (trzydzieści) stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych,

XI. oskarżonego A. S. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie XI części wstępnej wyroku stanowiącego przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk i art. 33 § 2 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 30 (trzydzieści) stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych,

XII. na podst. art. 85 § 1 i 2 kk oraz art. 86 § 1 i 2 kk orzeczone wobec oskarżonego A. S. (1) kary pozbawienia wolności i grzywny łączy i wymierzył mu karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych,

XIII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec A. S. (1) kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył mu okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 16 listopada 2016 roku godz. 13:30 do dnia 6 lutego 2017 roku g. 15.35.

XIV. oskarżoną **B. S.** uznał za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku, stanowiącego przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 286

§ 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 kk oraz art. 33 § 2 kk wymierzył jej karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz 30 (trzydzieści) stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych,

XV. oskarżoną B. S. uznał za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku stanowiącego przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk i art. 33 § 2 kk wymierzył jej karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz 30 (trzydzieści) stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych,

XVI. oskarżoną B. S. uznał za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w punkcie III części wstępnej wyroku stanowiącego przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i art. 33 § 2 kk wymierzył jej karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz 30 (trzydzieści) stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych,

XVII. oskarżoną B. S. uznał za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w punkcie IV części wstępnej wyroku stanowiącego przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk i art. 33 § 2 kk wymierzył jej karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności oraz 30 (trzydzieści) stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych,

XVIII. oskarżoną B. S. uznał za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w punkcie V części wstępnej wyroku stanowiącego przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk i art. 33 § 2 kk wymierzył jej karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 30 (trzydzieści) stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych,

XIX. oskarżoną B. S. uznał za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w punkcie VI części wstępnej wyroku stanowiącego przestępstwo z art. 286 § 1 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk i art. 33 § 2 kk wymierzył jej karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 30 (trzydzieści) stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych,

XX. oskarżoną B. S. uznał za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w punkcie VII części wstępnej wyroku stanowiącego przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk i art. 33 § 2 kk wymierzył jej karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 30 (trzydzieści) stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych,

XXI. oskarżoną B. S. uznał za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w punkcie VIII części wstępnej wyroku stanowiącego przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk i art. 33 § 2 kk wymierzył jej karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 30 (trzydzieści) stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych,

XXII. oskarżoną B. S. uznał za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w punkcie IX części wstępnej wyroku stanowiącego przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk i art. 33 § 2 kk wymierzył jej karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz 30 (trzydzieści) stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych,

XXIII. na podst. art. 85 § 1 i 2 kk oraz art. 86 § 1 i 2 kk orzeczone wobec oskarżonej B. S. kary pozbawienia wolności i grzywny łączy i wymierzył jej karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych,

XXIV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec B. S. kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył jej okres zatrzymania od dnia 22 grudnia 2016 r. g. 6.15 do dnia 22 grudnia 2016 r. g. 7.03,

XXV. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł solidarnie od oskarżonych A. S. (1) oraz B. S. obowiązek naprawienia szkody na rzecz:

a) (...) sp. z o.o. z siedzibą w O. kwoty 21.915,03 zł (dwadzieścia jeden tysięcy dziewięćset piętnaście złotych i 03/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 22 czerwca 2017 r. do dnia zapłaty;

b) P. B. kwoty 19.898,59 zł (dziewiętnaście tysięcy osiemset dziewięćdziesiąt osiem złotych i 59/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 22 czerwca 2017 r. do dnia zapłaty,

c) (...) Spółka Jawna kwoty 21.803,09 zł (dwadzieścia jeden tysięcy osiemset trzy złote i 09/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 22 czerwca 2017 r. do dnia zapłaty,

d) K. P. (1) kwoty 3.480,41 zł (trzy tysiące czterysta osiemdziesiąt złotych i 41/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 22 czerwca 2017 r. do dnia zapłaty,

e) (...) Sp. z o. o. z siedzibą w B. kwoty 6.123,92 zł (sześć tysięcy sto dwadzieścia trzy złote i 92/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 22 czerwca 2017 r. do dnia zapłaty,

f) (...) S.A. kwoty 8.933,85 zł (osiem tysięcy dziewięćset trzydzieści trzy złote i 85/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 22 czerwca 2017 r. do dnia zapłaty,

g) (...) Sp. z o.o. kwoty 8.102,80 zł. (osiem tysięcy sto dwa złote i 80/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 22 czerwca 2017 r. do dnia zapłaty,

XXVI. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł od oskarżonego A. S. (1) obowiązek naprawienia szkody na rzecz:

a) (...) kwoty 138.575,48 Euro (sto trzydzieści osiem tysięcy pięćset siedemdziesiąt pięć Euro i 48/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 22 czerwca 2017 r. do dnia zapłaty,

b) (...) S.A. kwoty 400.000 zł (czterysta tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 22 czerwca 2017 r. do dnia zapłaty,

XXVII. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł od oskarżonej B. S. obowiązek naprawienia szkody na rzecz (...) Sp. z o.o. kwoty 164.294,63 zł (słownie: sto sześćdziesiąt cztery tysiące dwieście dziewięćdziesiąt cztery złote i 63/100) solidarnie z obowiązkiem orzeczonym na rzecz (...) sp. z o.o. w C. od (...) sp. z o.o. we W. prawomocnym nakazem zapłaty Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 8 lutego 2016 r. sygn. XIII GNc 45/16/KR z ustawowymi odsetkami od dnia 22 czerwca 2017 r. do dnia zapłaty,

XXVIII. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł solidarnie od oskarżonych A. S. (1) oraz B. S. obowiązek naprawienia szkody na rzecz na rzecz (...) S.A. następujących kwot:

a) 189.135,25 zł (sto osiemdziesiąt dziewięć tysięcy sto trzydzieści pięć złotych i 25/100) tj. w części w jakiej w/w Ubezpieczyciel pokrył szkodę na rzecz (...) sp. z o.o. z siedzibą w O. z ustawowymi odsetkami od dnia 22 czerwca 2017 r. do dnia zapłaty,

b) 179.084,54 zł (sto siedemdziesiąt dziewięć tysięcy osiemdziesiąt cztery złote i 54/100) tj. w części w jakiej w/w Ubezpieczyciel pokrył szkodę na P. B. z ustawowymi odsetkami od dnia 22 czerwca 2017 r. do dnia zapłaty,

c) 196.227,77 zł (sto dziewięćdziesiąt sześć tysięcy dwieście dwadzieścia siedem złotych i 77/100) tj. w części w jakiej w/w Ubezpieczyciel pokrył szkodę na rzecz (...) Spółka Jawna z ustawowymi odsetkami od dnia 22 czerwca 2017 r. do dnia zapłaty,

d) 31.323,67 (trzydzieści jeden tysięcy trzysta dwadzieścia trzy złote i 67/100) tj. w części w jakiej w/w Ubezpieczyciel pokrył szkodę na rzecz K. P. (1) z ustawowymi odsetkami od dnia 22 czerwca 2017 r. do dnia zapłaty,

e) 80.404,69 zł (osiemdziesiąt tysięcy czterysta cztery złote i 69/100) tj. w części w jakiej w/w Ubezpieczyciel pokrył szkodę na rzecz (...) S.A. z ustawowymi odsetkami od dnia 22 czerwca 2017 r. do dnia zapłaty,

f) 72.925,20 zł (siedemdziesiąt dwa tysiące dziewięćset dwadzieścia pięć złotych i 20/100) tj. w części w jakiej w/w Ubezpieczyciel pokrył szkodę na rzecz (...) Sp. z o.o. z ustawowymi odsetkami od dnia 22 czerwca 2017 r. do dnia zapłaty,

g) 34.702,24 zł (trzydzieści cztery tysiące siedemset dwa złote i 24/100) tj. w części w jakiej w/w Ubezpieczyciel pokrył szkodę na rzecz (...) Sp. z o.o. z ustawowymi odsetkami od dnia 22 czerwca 2017 r. do dnia zapłaty,

XXIX. na podst. art. 627 kpk zasądził od oskarżonego A. S. (1) na rzecz oskarżyciela posiłkowego - (...) kwotę 2.160 zł. tytułem wydatków związanych z ustanowieniem pełnomocnika,

XXX. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. odstąpił od zasądzenia od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i nie wymierzył im opłat.

Apelacje od tego wyroku wnieśli oskarżeni i oskarżyciel posiłkowy.

Oskarżyciel posiłkowy zaskarżył wyrok co oskarżonego A. S. (1) tj. co do kary orzeczonej w pkt XI i XII wyroku i co do oskarżonej B. S. – co do czynu popełnionego na szkodę oskarżyciela posiłkowego (...)w całości.

Co do oskarżonego A. S. (1) zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła:

1. rażąco niewspółmierność orzeczonej w pkt XI wyroku kary jednostkowej w wymiarze kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 30 stawek dziennych grzywny, z określeniem wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł oraz orzeczonej w pkt XII wyroku kary łącznej w wymiarze 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 200 stawek dziennych grzywny, z określeniem wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł, choć okoliczności sprawy przemawiały za wymierzeniem najwyższego wymiaru kar jednostkowych przewidzianych w ustawie i zastosowaniem zasady kumulacji przy wymierzaniu kary łącznej.

Co do oskarżonej B. S. zarzuciła:

1. obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. przez błędne uznanie, że działanie oskarżonej w okresie od października 2015 roku do kwietnia 2016 roku we W., polegające na działaniu wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, będąc upoważnioną przez A. S. (1), członka jednoosobowego zarządu (...) sp. z o.o. z siedzibą we W., na podstawie pełnomocnictwa wystawionego w dniu 8 czerwca 2015 roku potwierdzonego notarialnie do występowania w jego imieniu w szczególności do składania wniosków, regulowania rachunków, realizowania, przyznawania i przekazywania umów handlowych, zawierania umów najmu, odbioru i wydawania nieruchomości prowadzenia działalności zgodnie z upoważnieniem i przekazywania wszelkich dokumentów oraz występowania przed podmiotami gospodarczymi, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła w błąd przedstawicieli (...) z siedzibą w C., Niemcy, w ten sposób, że nie mając zamiaru ani możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania wynajęła tankkontenery o łącznej wartości 1.731.649,65 zł, doprowadzając tym samym w/w spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem i narażając spółkę na stratę w łącznej wysokości €138.575,48, nie stanowi przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.

2. obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść wyroku, tj. art. 7 k.p.k. przez nieprawidłową ocenę zeznań świadka D. S. i odmowę dania im wiary w zakresie, w jakim z zeznań tych wynika, że oskarżona B. S. wydawała dyspozycje i aktywnie uczestniczyła przy demontowaniu nadajników (...) na tankkontenerach należących do oskarżyciela posiłkowego, mimo że zeznania świadka były w tym zakresie spójne z wyjaśnieniami oskarżonej B. S. i pozostałym zgromadzonym w toku postępowania materiałem dowodowym.

3. obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść wyroku, tj. art. 7 w zw. z art. 413 k.p.k., polegającą na niedokładnym określeniu czynu, który winien być przypisany oskarżonej, tj. czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art.

294 § 1 k.k., wyrażającą się brakiem opisu czynu popełnionego na szkodę (...) z siedzibą w C., Niemcy, mimo że z całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego oraz z treści uzasadnienia wyroku wynika, iż Sąd przyjął, że oskarżona popełniła czyn na szkodę oskarżyciela posiłkowego.

4. obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść wyroku, tj. art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k., polegającą na dokonaniu niepełnego opisu czynu, który winien być przypisany oskarżonej, tj. czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k., wyrażającą się brakiem opisu czynu popełnionego na szkodę (...) z siedzibą w C., Niemcy, mimo że z całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego oraz z treści uzasadnienia wyroku wynika, iż Sąd przyjął, że oskarżona popełniła czyn na szkodę oskarżyciela posiłkowego.

Podnosząc powyższe zarzuty, wniosła o:

Co do oskarżonego S.:

1. zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie odmiennie co do istoty sprawy przez orzeczenie w pkt XI wyroku kary jednostkowej w wymiarze kary 10 lat pozbawienia wolności oraz 300 stawek dziennych grzywny, z określeniem wysokości jednej stawki na kwotę 100 zł i orzeczenie w pkt XII wyroku kary łącznej w wymiarze 18 lat pozbawienia wolności oraz 600 stawek dziennych grzywny, z określeniem wysokości jednej stawki na kwotę 100 zł.

Co do oskarżonej B. S.:

2) zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie odmiennie co do istoty sprawy przez uznanie oskarżonej winną zarzucanego jej czynu polegającego na działaniu w okresie od października 2015 r. do kwietnia 2016 r. we W. wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, będąc upoważnioną przez A. S. (1), członka jednoosobowego zarządu (...) sp. z o.o. z siedzibą we W., na podstawie pełnomocnictwa wystawionego w dniu 8 czerwca 2015 roku potwierdzonego notarialnie do występowania w jego imieniu w szczególności do składania wniosków, regulowania rachunków, realizowania, przyznawania i przekazywania umów handlowych, zawierania umów najmu, odbioru i wydawania nieruchomości prowadzenia działalności zgodnie z upoważnieniem i przekazywania wszelkich dokumentów oraz występowania przed podmiotami gospodarczymi, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła w błąd przedstawicieli (...) z siedzibą w C., Niemcy, w ten sposób, że nie mając zamiaru ani możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania wynajęła tankkontenery o łącznej wartości 1.731.649,65 zł, doprowadzając tym samym spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem i narażając spółkę na stratę w łącznej wysokości €138.575,48, tj. czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. wymierzenie jej kary 10 lat pozbawienia wolności oraz 300 stawek dziennych grzywny, określając wysokość jednej stawki na kwotę 100 zł, a na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. oraz art. 86 § 1 i 2 k.k. orzeczenie wobec oskarżonej łącznych kary pozbawienia wolności i grzywny w wymiarze 10 lat pozbawienia wolności oraz 600 stawek dziennych grzywny, określając wysokość jednej stawki na kwotę 100 zł, a także na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczenie od oskarżonej B. S. obowiązku naprawienia szkody na rzecz (...) w wysokości €138.575,48 z ustawowymi odsetkami od dnia 22 czerwca 2017 r. do dnia zapłaty, solidarnie z oskarżonym A. S. (2) oraz na podstawie art. 627 k.p.k. zasądzenie od oskarżonej B. S. na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) kwoty 2.160 zł tytułem wydatków związanych z ustanowieniem pełnomocnika.

Obrońca oskarżonej B. S. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

I. obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 286 k.k. poprzez uznanie, iż oskarżona B. S. swoim zachowaniem wypełniła znamiona przestępstwa stypizowanego i opisanego w tymże przepisie w sytuacji, gdy działała ona w strukturach (...) Sp. z o.o. jako sekretarka z typowym dla sekretarki zakresem obowiązków, wykonująca polecenia swoich mocodawców, a w toku całego postępowania nie zostały jej udowodnione:

- zamiar stanowiący niezbędne znamię przestępstwa oszustwa, gdyż nie można popełnić przestępstwa oszustwa z niewiedzy czy w zamiarze ewentualnym;

- osiągnięcie korzyści majątkowej, gdyż oskarżona gdyby osiągnęła korzyści majątkowe, to nie pracowałaby obecnie przy rozbiórce kurczaków w Holandii, czego Sad Okręgowy dał wyraz podczas ogłaszania ustnych motywów wyroku stwierdzając, że oskarżona nigdy nie miała i nigdy nie będzie mieć takich środków którymi mogłaby naprawić szkodę pokrzywdzonym;

- doprowadzenie do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, gdyż nie istnieją żadne zamówienia na towary wysłane czy złożone przez oskarżoną, a samo subiektywne przekonanie świadków, że składała je oskarżona, to zbyt mało aby przypisać oskarżonej znamię tego przestępstwa.

II. obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 46 k.k. poprzez:

- orzeczenie obowiązku naprawienia szkody w całości w stosunku do pokrzywdzonych, którym towarzystwo (...) S.A. wypłaciło częściowe odszkodowania, co prowadzi do dublowania orzeczonego obowiązku w stosunku do oskarżonej, a także

- orzeczenie obowiązku naprawienia szkody w stosunku do (...)s.j. w wysokości 218.030,86 zł poprzez wydanie orzeczenia w zakresie zarzutu dotyczącego pokrzywdzonego (...) s.j. w sytuacji, w której postępowanie w tym zakresie zostało prawomocnie zakończone na skutek postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa z dnia 25 listopada 2015 r. wydanego przez Prokuraturę Rejonową S. Zachód, na które pokrzywdzony nie złożył zażalenia, a tym samym orzeczenie naprawienia szkody w tym zakresie jest bezpodstawne,

a nade wszystko główny cel środka opisanego w art. 46 k.k. jakim jest kompensacja został zastąpiony nadmierną dolegliwością i w konsekwencji jego zastosowanie w zaproponowanym kształcie doprowadziłoby do wzbogacenia się pokrzywdzonych kosztem oskarżonej S..

III. obrazę przepisów prawa procesowego, a to art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. poprzez wydanie orzeczenia w zakresie zarzutu dotyczącego pokrzywdzonego (...) s.j. w sytuacji, w której postępowanie w tym zakresie zostało prawomocnie zakończone na skutek postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa z dnia 25 listopada 2015 roku wydanego przez Prokuraturę Rejonową S. Zachód, na które pokrzywdzony nie złożył zażalenia.

IV. obrazę przepisów prawa procesowego mającą wpływ na treść orzeczenia, a to art. 7 k.p.k., przez zbyt dowolną, a nie swobodną ocenę materiału dowodowego, nieuwzględniającą w należyтым stopniu zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego w zakresie oceny dowodu z wyjaśnień oskarżonej B. S. poprzez uznanie tychże wyjaśnień za niewiarygodne w zakresie roli oskarżonej w strukturach (...) Sp. z o.o. oraz świadomości, co do kondycji finansowej spółki, w sytuacji, gdy prawidłowa ocena tegoż dowodu winna skutkować ustaleniem, iż sama oskarżona pełniła w spółce jedynie czynności biurowe (sekretarskie) i inne zlecone przez pracodawców, a ze względu na braki w wykształceniu (wcześniej pracowała jako sklepowa w sklepie mięsny) i zupełni brak rozeznania w szeroko pojętym handlu, nie zdawała sobie sprawy zarówno z kondycji finansowej spółki jak i zamiarów jej kierownictwa, a wyłącznie wykonywała ich polecenia.

V. obrazę przepisów prawa procesowego mającą wpływ na treść orzeczenia, a to art. 7 k.p.k., przez zbyt dowolną, a nie swobodną ocenę materiału dowodowego nieuwzględniającą w należyтым stopniu zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego w zakresie oceny dowodu z zeznań świadków I. S., K. S., C. J., A. J., A. L., M. A., S. C., Ł. K. i K. N. poprzez uznanie tychże za wiarygodne, co do faktu bycia przez oskarżoną osobą decyzyjną w spółce (...) Sp. z o.o. i składania przez nią zamówień w sytuacji, gdy zamówienia takie nie były nigdy bezpośrednio składane przez oskarżoną, a świadkowie Ci w większości opierają swoje wywody jedynie na subiektywnym przekonaniu, którego nie byli w stanie uargumentować podczas składania zeznań. W aktach brak jest jakiegokolwiek zamówienia oskarżonej, a doświadczenie życiowe wskazuje, że zamówień na setki tysięcy złotych nie składa się telefonicznie, więc musiałyby istnieć w aktach sprawy choćby mailowe zamówienia oskarżonej, a nie tylko zapytania o oferty czy ceny.

VI. obrazę przepisów prawa procesowego mającą wpływ na treść orzeczenia, a to art. 7 k.p.k., przez zbyt dowolną, a nie swobodną ocenę materiału dowodowego nieuwzględniającą w należyłym stopniu zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego w zakresie oceny dowodów z dokumentów w szczególności z pełnomocnictwa notarialnego, jakie otrzymała oskarżona oraz jej umowy o prace poprzez uznanie ich za przesądzające o zamiarze i winie oskarżonej w przedmiotowym postępowaniu w sytuacji, gdy okoliczności ich wydania i sama treść tychże dokumentów świadczą przeciwnie i nasuwają podejrzenia, że zostały one wytworzone i odpowiednio zredagowane w celu późniejszego obciążenia oskarżonej S. przez osoby faktycznie odpowiedzialne za przypisywane jej czyny. Oskarżona twierdzi, że nie podpisywała nigdy umowy o pracę z oskarżonym S., tym bardziej nigdy nie otrzymała żadnego wynagrodzenia z umowy o pracę, w związku z czym toczy się postępowanie przeciwko przedstawicielom (...) sp. z o.o. z art. 218 i 219 k.k. w Prokuraturze Rejonowej dla Wrocławia Stare Miasto, sygn.. akt: PR 1 Ds. 3600.2017, V Kp 294/18.

Podnosząc powyższe zarzuty, wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonej od zarzucanych jej czynów opisanych w punktach I, II, IV do IX części wstępnej wyroku;
2. uchylenie wyroku w zakresie czynu opisanego w punkcie III części wstępnej wyroku i umorzenie postępowania w tym zakresie, ponieważ postępowanie karne co do tego samego czynu oraz oskarżonej zostało wcześniej prawomocnie zakończone.

ewentualnie:

3. uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu.

Obrończyni oskarżonego A. S. (1) zaskarżyła wyrok w pkt I do XI, i XXV do XXIX, zarzucając:

I. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, tj.:

a) art. 7 k.p.k. oraz art. 410 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. poprzez dokonanie fragmentarycznej, a nadto dowolnej, nie swobodnej oceny dowodów, z naruszeniem zasad prawidłowego rozumowania oraz doświadczenia życiowego, a w szczególności poprzez:

- uznanie, że oskarżony działał w zamiarze pokrzywdzenia wierzycieli, podczas gdy materiał dowodowy nie wskazuje na istnienie takiego zamiaru po stronie oskarżonego, przy jednoczesnym braku wskazania w uzasadnieniu orzeczenia, na czym sąd oparł takie ustalenie;

- poczynienie ustaleń faktycznych wskazujących na popełnienie zarzucanych przestępstw przez oskarżonego na podstawie materiału dowodowego wyselekcjonowanego w sposób kierunkowy, co w zestawieniu z wyjaśnieniami oskarżonego wskazuje na kierunkowe nastawienie Sądu I instancji do kwestii odpowiedzialności oskarżonego, który to Sąd wybiórczo zinterpretował zebrany w sprawie materiał dowodowy przemawiający na jego niekorzyść, a jednocześnie ignorując wyjaśnienia zarówno oskarżonego, jak i innych osób zeznających w sprawie, idące w przeciwnym kierunku,

b) art. 167 k.p.k. w zw. z art. 170 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 366 k.p.k. poprzez niezasadne oddalenie wniosku dowodowego obrońcy z dnia 15 marca 2018 r., w sytuacji gdy dowód ten miał posłużyć do ustalenia przyczyn zastoju finansowego spółki w ocenie oskarżonego.

W toku postępowania prowadzonego przez Sąd I instancji nie doszło do ustalenia przyczyn zapaści finansowej spółki, Sąd I instancji poprzestał w tym zakresie na stwierdzeniu, że taki był zamiar oskarżonych, nie weryfikując twierdzeń oskarżonego w zakresie informacji, które zostały mu przekazane przez K. P. (2), co miało istotny wpływ na treść wyroku w zakresie ustalenia zamiaru oskarżonego,

c) art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k., a contrario oraz art. 9 k.p.k., co doprowadziło do błędnego uznania przez Sąd I instancji, że zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy stwarza podstawy do uznania oskarżonego za winnego zarzucanych mu czynów, podczas gdy rzetelna, prawidłowa i całościowa ocena tegoż materiału, dokonana zgodnie z zasadami swobodnej oceny dowodów oraz domniemania niewinności prowadziłyby do uniewinnienia oskarżonego.

II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał zasadniczy wpływ na treść orzeczenia, a to:

a) błędne przyjęcie, iż opisanemu w punktach I-XI aktu oskarżenia działaniu oskarżonego można przypisać znamiona czynu zabronionego opisanego w art. 286 § 1 k.k. w postaci zamiaru oszukania pokrzywdzonych już w momencie zawierania w nimi umowy, w sytuacji gdy materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie pozwala jednoznacznie stwierdzić, że działania oskarżonego były podejmowane z pełną świadomością niemożności wywiązania się przez niego z umów zawieranych z pokrzywdzonymi oraz w celu uzyskania korzyści majątkowej na ich szkodę;

b) błędne przyjęcie, iż oskarżonemu można przypisać znamiona czynu zabronionego opisanego w art. 286 § 1 k.k., tj. że swoim działaniem wprowadził pokrzywdzonych w błąd lub wyzyskał błąd dla uzyskania celu przez siebie zamierzonego, w sytuacji gdy materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie pozwala jednoznacznie stwierdzić, że oskarżony wprowadził pokrzywdzonych w błąd, zobowiązując się do terminowej zapłaty za pobrany towar, podczas gdy wiedział, że takiej zapłaty nie będzie w stanie zrealizować lub co najmniej wyzyskał błędne wyobrażenie pokrzywdzonych o kondycji finansowej reprezentowanej przez oskarżonego spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W., w ramach działalności której towar i usługi zostały zamówione,

na wypadek nie uwzględnienia tych zarzutów,

III. obrazę prawa materialnego, tj. art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. poprzez ich błędne zastosowanie, w sytuacji gdy zachowanie oskarżonego nie wyczerpuje wszystkich znamion opisanych tam czynów.

Podnosząc powyższe zarzuty, apelująca wniosła o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od przypisanych mu czynów;

ewentualnie o:

2. uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacje obrońców oskarżonych A. S. (1) i B. S. zasługiwały na częściowe uwzględnienie, gdyż zasadne były zarzuty obrazy przepisów procesowych (art. 7 k.p.k.), a także błędów w ustaleniach faktycznych przez taką ocenę materiału dowodowego, które prowadziły do przyjęcia, że oskarżony A. S. (1) działał w zamiarze bezpośrednim wyłudzenia mienia, a B. S. dopuściła się popełnienia wszystkich zarzucanych jej czynów.

Przeprowadzone dowody, uzupełnione także przed Sądem Apelacyjnym o przesłuchanie świadków S. L. i M. B., przekonały, że zgromadzony materiał dowodowy nie daje podstaw do przyjęcia, iż oskarżony A. S. (1) działał w zamiarem bezpośrednim wyłudzenia mienia, natomiast jego odpowiedzialność karna, poza czynem opisanym w pkt. IV zaskarżonego wyroku o czym mowa będzie w dalszej części uzasadnienia, ograniczała się do popełnienia przestępstw w formie pomocnictwa, a nie współsprawstwa, natomiast oskarżona dopuściła się jedynie jednego spośród zarzucanych jej czynów.

Należy podkreślić, iż zgromadzony materiał dowodowy wskazuje w sposób jednoznaczny, iż spółka (...) była jedynie formalnie kierowana przez jedynego członka zarządu A. S. (1), który pełnił funkcję „słupa”, natomiast faktycznie wszelkie decyzje podejmowali K. P. (2) oraz A. S. (3). Rola oskarżonego ograniczała się do figurowania w dokumentach,

co de facto umożliwiło prowadzenie działalności przez spółkę oraz wykonywania czynności wskazanych mu przez w/ w osoby. Oskarżony nie orientował się w sytuacji finansowej spółki w okresie kiedy miały być popełniane zarzucane mu czyny, a zgromadzony materiał dowodowy nie daje podstaw do przyjęcia, iż oskarżony z zamiarem bezpośrednim zmierzał do popełnienia zarzucanych mu oszustw. Podkreślić przy tym należy niekonsekwencję w stawianych przez oskarżyciela zarzutach, w sytuacji gdy z opisu czynów wynika, iż oskarżony miał działać sam, a oskarżona wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami.

Sąd Okręgowy zasadniczo w sposób prawidłowy poczynił ustalenia faktyczne, to jednak w sposób dowolny ocenił zgromadzony materiał dowodowy i wyciągnął błędne wnioski w zakresie winy i sprawstwa oskarżonych.

I tak z prawidłowych ustaleń wynika, odnośnie poszczególnych zamówień towaru i transakcji, iż:

- Ze spółką (...), (...), (...)sp. j. kontaktował się K. P. (2),
- Umowy z (...) i (...) podpisał oskarżony A. S. (1), tylko on bowiem był do tego upoważniony, nie dysponował jednakże będącymi przedmiotem leasingu koparko-ładowarką i wózkiem widłowym oraz będącymi przedmiotami wynajmu kontenerami,
- Z firmą (...) skontaktowała się B. S., przedstawiając się jako dyrektor handlowy, podejmowała czynności związane z negocjacjami warunków umowy, a także wносиła skargi na zachowanie pracowników kontrahenta,
- (...) S.A. – nie ustalono osoby kontaktującej się,
- Z (...) sp. z o.o. zamówienia składał oskarżony,
- (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. – rozmowy prowadzili K. P. (2) i A. S. (3).

Zgodnie z treścią art. 286 § 1 k.k. przestępstwo oszustwa popełnia ten, kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania.

Istota tego przestępstwa polega na posłużeniu się fałszem jako czynnikiem sprawczym, który ma doprowadzić pokrzywdzonego do podjęcia niekorzystnej decyzji majątkowej. Przy czym wprowadzenie w błąd polega na tym, iż sprawca własnymi podstępными zabiegami doprowadza pokrzywdzonego do mylnego wyobrażenia o rzeczywistości lub określonym stanie rzeczy, z kolei przez pojęcie „wyzyskania błędu” należy rozumieć celowe skorzystanie z mylnego wyobrażenia o rzeczywistości, w jakim znajduje się pokrzywdzony. Sprawca musi przejawiać określoną aktywność, aby wyzyskać błąd pokrzywdzonego. Wskazać jednak należy, iż nie każde doprowadzenie innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem stanowi oszustwo. Z oszustwem mamy bowiem do czynienia tylko wtedy, gdy sprawca działał w określony sposób, mianowicie wprowadzając w błąd, wyzyskując błąd lub wyzyskując niezdolność pokrzywdzonego do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Wprowadzenie w błąd może mieć postać zarówno działania, jak i zaniechania, przy czym sposoby działania sprawcy muszą poprzedzać niekorzystne rozporządzenie mieniem przez pokrzywdzonego, stąd też istotnym znamieniem oszustwa jest związek przyczynowy między wprowadzeniem w błąd, czy wyzyskaniem błędu a niekorzystnym rozporządzeniem mieniem.

Oszustwo jest przestępstwem kierunkowym, w którym celem działania sprawcy jest uzyskanie szeroko pojętej korzyści majątkowej, która może polegać zarówno na uzyskaniu zysku (zwiększeniu aktywów), jak i na zmniejszeniu pasywów. Dążenie sprawcy może obejmować zarówno korzyści dla siebie, jak i dla kogoś innego. Zamiar bezpośredni o szczególnym zabarwieniu związanym z celem działania sprawcy oznacza, że elementy przedmiotowe oszustwa muszą mieścić się w świadomości sprawcy i muszą być objęte jego wolą. Sprawca oszustwa nie tylko musi chcieć uzyskać korzyść majątkową, lecz musi także chcieć użyć w tym celu określonego sposobu działania czy zaniechania. W związku z tym do przestępstwa oszustwa nie dochodzi zarówno wtedy, jeżeli jeden z przedstawionych elementów nie jest objęty świadomością sprawcy, jak i wówczas, jeżeli któregoś z nich sprawca nie chce, lecz tylko się godzi. W przypadku

działania sprawcy w zamiarze ewentualnym nie dochodzi więc do popełnienia występku oszustwa przewidzianego w art. 286 § 1 k.k. (vide: wyrok SN z dnia 3 kwietnia 2007 r. w sprawie sygn. akt III KK 362/06).

Przypisując sprawcy popełnienie przestępstwa określonego w art. 286 § 1 k.k. należy wykazać, że obejmował on swoją świadomością i zamiarem bezpośrednim (kierunkowym) nie tylko to, że wprowadza w błąd inną osobę (względnie wyzyskuje błąd) ale także i to, że doprowadza ją w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem i jednocześnie chce wypełnienia tych znamion (vide: wyrok SN z dnia 4 czerwca 2009 r. w sprawie sygn. akt WA 16/09, wyrok SN z dnia 13 stycznia 2010 r. w sprawie sygn. akt II K 150/09). Charakterystyczny dla strony podmiotowej tego przestępstwa zamiar bezpośredni powinien obejmować zarówno cel działania sprawcy, jak i sam sposób działania zmierzającego do zrealizowania tego celu. Sprawca musi chcieć użyć takiego właśnie sposobu działania, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i cel ten musi stanowić punkt odniesienia przy realizowaniu każdego ze znamion przedmiotowych przestępstwa (vide: postanowienie SN z dnia 4 stycznia 2011 r. w sprawie sygn. akt III KK 181/10).

Należy zauważyć, iż strategia popełniania przestępstw przez osoby decyzyjne w (...) (K. P. (2) i A. S. (3)) polegała na zamawianiu towaru i dokonywaniu płatności tak by wzbudzić zaufanie swych kontrahentów, a następnie już po uzyskaniu możliwości dokonywania transakcji z odroczonym terminem płatności na wyludzeniu towarów. Osoby te nie pełniły w spółce żadnych funkcji, nie ponosiły więc w tym zakresie żadnej formalnej odpowiedzialności. Do tego celu posługiwali się innymi – w osobach A. S. (1) jako członka zarządu i B. S. jako pracownika sekretariatu. Oboje oskarżeni nie wykonywali nigdy podobnej działalności, a ich dotychczasowa praca zarobkowa związana była z wykonywaniem czynności o charakterze fizycznym. Ich brak doświadczenia zawodowego, brak wykształcenia, a tym samym nie orientowanie się co do szczegółów prowadzonej działalności gospodarczej, zostały wykorzystane w przestępczym procederze.

Działanie A. S. (1) sprowadziło się faktycznie do zawarcia pisemnych umów w imieniu spółki (...) z (...) oraz (...) – tylko on był do tego upoważniony, czy też zamawiania towaru w firmie (...). Pierwsze dwie umowy dotyczyły odpowiednio leasingu koparko ładowarki oraz wózka widłowego, a także najmu kontenerów.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 19 grudnia 2013r. II AKa 368/13 „Nie można przyjmować, że warunkiem niezbędnym dla przyjęcia działań wypełniających znamiona ustawowe przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. jest osobiste podpisywanie umów na podstawie, których doprowadzono kontrahentów do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Pogląd taki ograniczałby bowiem odpowiedzialność karną jedynie do kręgu osób składających podpisy na umowach, unikaliby odpowiedzialności natomiast ci, którzy w rzeczywistości, uwzględniając możliwości decyzyjne w konkretnej spółce, realizowali zamiar doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem za pomocą wprowadzenia w błąd.”

Zgromadzony materiał dowodowy nie daje podstaw do przyjęcia, iż oskarżony zawierając przedmiotowe umowy działał w zamiarze bezpośrednim wyludzenia czy też przywłaszczenia mienia. Także kwestia zamawiania opon w (...) firmie, gdzie pierwsze zamówienia zostały opłacone, a kolejne już nie, w świetle orientacji i decyzyjności oskarżonego w (...) nie dają podstaw do przyjęcia wersji stawianej w akcie oskarżenia. Należy także podkreślić, iż oskarżony nie brał udziału w większości transakcji, a brak danych do przyjęcia by był informowany o bieżącej działalności spółki, w której pojawiał się w zależności od potrzeby. Tym samym stawiane przez obrońcę oskarżonego w apelacji zarzuty, iż Sąd Okręgowy niedokładnie dokonał analizy strony podmiotowej i niesłusznie uznał, że znajduje wystarczające podstawy do przypisania oskarżonemu zamiaru bezpośredniego kierunkowego, uznać należało za zasadne.

Fakt niemożności przypisania oskarżonemu działania w zamiarze bezpośrednim, nie może go jednak całkowicie eskulpować od stawianych mu zarzutów.

Oskarżony bowiem przyjmując propozycję objęcia funkcji członka zarządu spółki, nie mając w tym zakresie żadnej wiedzy, przygotowania, a także faktycznie nie podejmując decyzji, legitymizował swoją osobą działalność spółki, nie mając przy tym żadnego wpływu na podejmowane przez nieznanego mu wcześniej K. P. (2) decyzje, godził się na to, iż spółka prowadząc w taki sposób działalność będzie popełniać przestępstwa.

Udzielenie pomocy do popełnienia przestępstwa pod rządami obowiązującego kodeksu karnego - co przyjmuje się powszechnie zarówno w orzecznictwie ostatnich lat jak i w doktrynie - to odrębny typ czynów zabronionych. Pomocnicy sprawców przestępstw naruszają odmienną normę sankcjonowaną od tej charakterystycznej dla zrealizowania sprawstwa. Tym samym, pomocnictwo to szczególne przestępstwo określone w części ogólnej kodeksu karnego, w przepisie art. 18 par. 3 i jest to samodzielna forma sprawcza innego przestępstwa uzupełnionego opisem właśnie udzielenia pomocy. Orzecznictwo ostatnich lat prezentuje w większości stanowisko – vide na przykład wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 marca 2013r., III K 308/12 czy wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 29 czerwca 2011r., II AKa 150/11, bądź też wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 15 listopada 2012 r., II AKa 407/12 - które prowadzi do konkluzji, że w przypadku formy zjawiskowej pomocnictwa do przestępstwa, które popełnione może być tylko wyłącznie z zamiarem bezpośrednim, a nawet kierunkowym, to sprawca tego pomocnictwa może działać z zamiarem ewentualnym. Dotyczy to oczywiście również sprawców pomocnictwa do przestępstwa oszustwa i przywłaszczenia i ma miejsce właśnie w przypadku oskarżonego A. S. (1). Już z samych wyjaśnień oskarżonego wynika wprost, że przewidywał on, że wypełniając dyspozycje innych osób, nie mając wiedzy co do sytuacji finansowej spółki godził się niejako na popełnianie przestępstw. Z całą pewnością oskarżony przewidywał i godził się z tym, że udziela pomocy za otrzymywane co miesiąc wynagrodzenie zupełnie obcemu mężczyźnie oraz synowi z którym nie utrzymywał kontaktów i de facto nie wiedział czego się po nim spodziewać, poprzez formalne legitymizowanie prowadzenia działalności spółki do popełnienia przestępstw. Z całokształtu postawy oskarżonego wynika, iż akceptował on wszelkie przestępstwa przeciwko mieniu jakie zamierzali popełnić K. P. (2) i A. S. (3) z wykorzystaniem spółki (...). Wśród przestępstw oczywiście przewidywał i godził się na przestępstwa oszustwa oraz przywłaszczenia. Podsumowując - wydaje się wręcz naiwnością, że oskarżony udostępniając swoje dane i pełniąc fikcyjną funkcję oraz umożliwiając nieograniczony dostęp do rachunku bankowego zupełnie obcej osobie nie przewidywał i nie godził się z tym, że pomaga w popełnianiu wszelkich przestępstw, w tym także przestępstw oszustwa i przywłaszczenia. Przeciwnie - na to, że przewidywał i godził się wskazuje jednoznacznie postawa oskarżonego, jak i elementarne zasady doświadczenia życiowego.

Mając powyższe na uwadze, zmieniono zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego A. S. (1) w ten sposób, że:

1. uznano go za winnego tego, że w okresie od 22 lipca do 10 grudnia 2015r. we W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, pełniąc dla pozoru funkcję członka jednoosobowego zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. i nie podejmując faktycznie decyzji co do działalności Spółki, pomógł innym osobom wprowadzić w błąd przedstawicieli innych podmiotów co do zamiaru oraz możliwości wywiązania się z zaciągniętych zobowiązań z tytułu nabycia towarów, doprowadzając tym samym te podmioty do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 1.051.362,37zł, a w tym:

- w okresie od 22 lipca 2015 roku do 13 sierpnia 2015 roku we W., pomógł innym osobom wprowadzić w błąd przedstawicieli (...) sp. z o. o. z siedzibą w O. co do zamiaru i możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania, w wyniku czego (...) spółka z o.o. nabyła towar na łączną kwotę 219.150,28 zł, udokumentowany fakturami o numerach (...), doprowadzając tym samym spółkę (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w wysokości 219.150,28 zł,

- w okresie od 22 lipca 2015 roku do 21 sierpnia 2015 roku we W., pomógł innym osobom wprowadzić w błąd przedstawicieli Przedsiębiorstwa (...) z siedzibą w E. co do zamiaru i możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania, w wyniku czego (...) spółka z o.o. nabyła towar na łączną kwotę 198.985,82 zł, udokumentowany fakturami VAT o numerach: (...), doprowadzając tym samym (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości 198.985,82 zł,

- w okresie od 28 lipca 2015 roku do 20 sierpnia 2015 roku we W., pomógł innym osobom wprowadzić w błąd przedstawicieli (...) s.j. z siedzibą w S. co do zamiaru i możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania, w wyniku czego (...) spółka z o.o. nabyła towar na łączną kwotę 218.030,86 zł, udokumentowany fakturami VAT

o numerach FA/Í (...), (...), doprowadzając tym samym spółkę (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w wysokości 218.030,86 zł,

- w okresie od 15 października 2015 roku do 23 października 2015 roku we W., pomógł B. S. i innym osobom wprowadzić w błąd przedstawicieli (...) z siedzibą w D. co do zamiaru i możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania, w wyniku czego (...) spółka z o.o. nabyła towar na łączną kwotę 34.804,08 zł, udokumentowany fakturami VAT o numerach: (...), doprowadzając tym samym firmę (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości 34.804,08 zł,

- w dniu 18 sierpnia 2015 roku we W., pomógł innym osobom wprowadzić w błąd przedstawicieli (...) S.A. z siedzibą w T. co do zamiaru i możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania, w wyniku czego (...) spółka z o.o. nabyła towar na łączną kwotę 89.338,54 zł, udokumentowany fakturą VAT o numerze (...), doprowadzając tym samym spółkę (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości 89.338,54 zł,

- w okresie od 10 sierpnia 2015 roku do 19 sierpnia 2015 roku w nieustalonym miejscu, pomógł innym osobom wprowadzić w błąd przedstawicieli (...) sp. z o. o. z siedzibą w P. co do zamiaru i możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania, w wyniku czego (...) spółka z o.o. nabyła towar na łączną kwotę 86.932,00 zł, udokumentowany fakturami VAT o numerach: (...), doprowadzając tym samym spółkę (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości 86.932,00 zł,

- w okresie od 2 października 2015 roku do 28 października 2015 roku we W., pomógł innym osobom wprowadzić w błąd przedstawicieli (...) Sp. z o. o. z siedzibą w B. co do zamiaru i możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania, w wyniku czego (...) spółka z o.o. nabyła towar na łączną kwotę 40.826,16 zł udokumentowany fakturami VAT o numerach: (...), doprowadzając tym samym spółkę (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości 40.826,16 zł,

- w okresie od 18 listopada 2015 roku do 10 grudnia 2015 roku we W., pomógł innym osobom wprowadzić w błąd przedstawicieli przedsiębiorstwa (...) sp. z o. o. co do zamiaru i możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania w wyniku czego (...) spółka z o.o. nabyła na łączną kwotę 164.294,63 zł udokumentowany fakturami VAT: (...), (...), (...), (...) czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Sp. z o. o. w wysokości 164.294,63 zł,

tj. dopuścił się czynu z art. 18§3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 19§1 kk w zw. z art. 294§1 kk wymierzono mu karę roku pozbawienia wolności – Sąd Apelacyjny przyjął przy tym, iż oskarżony działał w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, a zatem przyjął, iż zachowania te stanowią jedno przestępstwo;

2. uznano A. S. (1) za winnego tego, że w okresie od 29 września 2015r. do 16 listopada 2015r. we W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, pełniąc dla pozoru funkcję członka jednoosobowego zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. i nie podejmując faktycznie decyzji co do działalności Spółki pomógł innym osobom przywłaszczyć powierzone mienie o łącznej wartości 2.131.649,65 zł a w tym:

- w dniu 29 września 2015 roku we W., pomógł innym osobom w ten sposób, że (...) Spółka z o.o. zawarła umowę leasingu operacyjnego NR (...) koparko ładowarki (...) o wartości 350.000,00 zł oraz umowę leasingu operacyjnego NR (...) z dnia 22 maja 2015 roku wózka widłowego T. (...) o wartości 50.000,00 zł, przywłaszczając powierzone mienie, czym doprowadził (...) Ś.A. z siedzibą we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 400.000,00 zł,

- w dniu 16 listopada 2015 roku we W., pomógł innym osobom w ten sposób, że (...) Spółka z o.o. zawarła z (...) umowę na wynajem 10 kontenerów zbiornikowych o łącznej wartości 1.731.649,65 zł, przywłaszczając powierzone mienie,

doprowadzając w ten sposób firmę (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 1.731.649,65zł,

tj. czynu z art. 18§3 kk w zw. z art. 284§2 kk w zw. z art. 294§1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 19§1 kk w zw. z art. 294§1 kk wymierzono mu karę roku pozbawienia wolności.

W tym zakresie, Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 455 kpk, nie zmieniając ustaleń faktycznych poprawił błędną kwalifikację prawną, przyjmując, iż przedmiotowe przedmioty, będące cudzą własnością, a powierzone na podstawie zawartych umów spółce (...) zostały przywłaszczone, Sąd Apelacyjny przyjął przy tym, iż oskarżony działał w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, a zatem przyjął, iż zachowania te stanowią jedno przestępstwo;

3. niewinniono oskarżonego A. S. (1) od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. IV części wstępnej zaskarżonego wyroku i w tym zakresie kosztami postępowania obciążono Skarb Państwa. Odnośnie tegoż czynu należy podkreślić, iż podpisana przez oskarżonego w dniu 11 maja 2015r. umowa na wynajem hali magazynowej położonej w B. była w zakresie płatności na bieżąco realizowana do października 2015r., a zwłoka w płatności powstała dopiero za listopad i grudzień 2015r., kiedy to spółka przestała realizować swoje zobowiązania. Zupełnie niezrozumiałym jest przy tym przyjęty przez prokuratora, a powielony przez Sąd okres w jakim miałyby dojść do popełnienia tego przestępstwa – a mianowicie od 28 lipca do 20 sierpnia 2015r. Wskazać w tym miejscu należy, iż w razie sporu co do prawidłowości wykonania umowy wzajemnej i rozliczenia jej stron, właściwym do ich rozstrzygnięcia jest sąd cywilny. Postępowanie karne nie jest bowiem właściwe do interpretacji i oceny realizacji umowy cywilnoprawnej, chyba że w toku realizacji umowy popełniony został czyn przestępczy, a nie każde niewłaściwe realizowanie umowy cywilnoprawnej, nawet wtedy kiedy dotyczy to kwestii finansowych lub materialnych, stanowi przestępstwo (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23.04.1981 r., sygn. akt III KR 63/81, LEX nr 21901). W niniejszej sytuacji nie sposób przyjąć, iż zawierając w dniu 11 maja 2015r. umowę najmu, oskarżony lub inna osoba działała w zamiarze wyłudzenia czynszu za listopad i grudzień. Niewywiązanie się z zawartej pół roku wcześniej umowy wynikało z zaprzestania regulowania zobowiązań przez spółkę (...), co traktować można jedynie w aspekcie nienależytego wykonania umowy, a nie przestępczej działalności.

O ile zarzuty obrońcy oskarżonego w zakresie obrazy przepisów postępowania i błędów w ustaleniach faktycznych zmierzających do przyjęcia przez Sąd Okręgowy sprawstwa oskarżonego w zakresie czynów z art. 286§1 kk i działania z zamiarem bezpośrednim należało ocenić za zasadne, to podnoszony w pkt. I b. apelacji zarzut nie zasługiwał na uwzględnienie. Fakt oddalenia przez Sąd Okręgowy rzeczonego wniosku dowodowego należy ocenić za w pełni słuszny, w szczególności, iż ewentualny fakt odnalezienia w lesie mięsa nie może świadczyć o nieotrzymaniu przez spółkę zapłaty, która przecież mogła nastąpić, abstrahując już od faktu, że nie wiadomo czyje miało być to mięso i jaki związek miało mieć ze spółką (...). Co ważniejsze rzeczone mięso nie było towarem nabytym w transakcjach będących przedmiotem niniejszego postępowania, a niewątpliwym jest, iż od pokrzywdzonych spółka towar otrzymała, a zapłata nie nastąpiła.

Odnosząc się natomiast do zarzutów stawianych przez obrońcę oskarżonej B. S., w zakresie naruszenia prawa materialnego i procesowego, które doprowadziły do przyjęcia winy i sprawstwa oskarżonej, należy uznać za zasadne, z wyjątkiem czynu popełnionego na szkodę (...).

Niewątpliwie rzecznik oskarżenia, a za nim Sąd Okręgowy przecenił w swej ocenie fakt pełnomocnictwa, jakie podpisał A. S. (1) B. S.. Upoważniało ono bowiem do: „składania wniosków, regulowania rachunków, realizowania, przyznawania i przekazywania umów handlowych, udzielania wskazówek, zawierania umów najmu, odbioru i wydawania nieruchomości, prowadzenia działalności zgodnie z upoważnieniem oraz przekazywania wszystkich związanych z nim dokumentów oraz występowania przed podmiotami gospodarczymi”.

Pełnomocnictwo bynajmniej nie upoważniało do składania zamówień i zawierania umów będących przedmiotem niniejszego postępowania, czego de facto oskarżona poza jednym przypadkiem wyłudzenia nie czyniła. Tak naprawdę sprowadzało się do wykonywania czynności do jakich oskarżona została zatrudniona, a więc prowadzenia biura oraz do zawierania umów jedynie najmu pomieszczeń, co też czyniła. Na mocy tego pełnomocnictwa oskarżona nie miała

uprawnień umożliwiających jej faktycznie zawieranie kontraktów handlowych i podejmowania w tym zakresie decyzji o charakterze finansowym. I poza jednym przypadkiem takich działań nie podejmowała. Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, iż oskarżona zajmowała się obsługą biura spółki, w której decyzje podejmowali K. P. (2) i A. S. (3), realizując je przy pomocy A. S. (1), a jej kontakt z pokrzywdzonymi sprowadzał się do odbierania telefonów w sprawie braku płatności za towar. Nie sposób budować zarzutu w oparciu o tezę, iż każdy, tylko dlatego, że jest zatrudniony w firmie, działa wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami.

B. S. była szeregowym pracownikiem firmy, otrzymującym regularnie co miesiąc wynagrodzenie. Nie zmienia takiej oceny fakt, iż w komputerze oskarżonej ujawniono umowę o pracę na czas nieokreślony z dnia 1 marca 2016r. zawartą przez oskarżoną z A. S. (1), w oparciu o którą oskarżona miała pełnić w spółce funkcję dyrektora ds. handlowych. Należy zauważyć, iż umowa ta miałaby być zawarta w dniu 1 marca 2016r., podczas, gdy zarzuty stawiane oskarżonej sięgać miały 10 grudnia 2015r. Zgromadzony materiał dowodowy nie daje podstaw do przyjęcia, iż oskarżona, poza jednym wyjątkiem, działała wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w celu wyłudzenia towaru. Tym wyjątkiem jest sytuacja, kiedy to B. S. przedstawiając się jako dyrektor handlowy w spółce (...) podejmowała czynności związane z negocjacjami warunków umowy, wносиła skargi odnoszące się do zachowania pracowników kontrahenta, w okresie od 15 października 2015 roku do 23 października 2015 roku, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, wprowadziła w błąd przedstawicieli (...) z siedzibą w D., w ten sposób, że nie mając zamiaru ani możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania nabyła w imieniu (...) Spółka z o.o. we W. towar na łączną kwotę 34.804,08 zł, udokumentowany fakturami VAT o numerach: (...), doprowadzając tym samym firmę (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości 34.804,08 zł.

Oskarżona bowiem w przedmiotowym okresie знаła sytuację finansową spółki, chociażby wielokrotnie odbierając telefony kontrahentów dopominających się płatności za wydany towar, wiedząc, iż spółka nie realizuje płatności, dokonała zamówienia i transakcji – wbrew twierdzeniom obrońcy w apelacji, iż sytuacja taka nie miała miejsca, wiedząc, iż zapłata nie nastąpi.

Tym samym, w tym zakresie, wyczerpała ustawowe znamiona przestępstwa z art. 286§1 kk w zw. z art. 12 kk.

Nie zasługuje przy tym na uwzględnienie zarzut obrońcy, iż oskarżona nie działała w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, a takiej oskarżona nie osiągnęła bo inaczej nie pracowałyby teraz przy rozbiórce kurczaków w Holandii. Obrońca zdaje się tracić z pola widzenia treść art. 115§4 kk, iż korzyścią majątkową jest korzyść zarówno dla siebie, jak i dla kogo innego, a taką niewątpliwie uzyskały osoby zarządzające faktycznie spółką.

Natomiast, wbrew stanowisku Sądu I instancji, na tle tak ustalonego stanu faktycznego nie było wystarczających podstaw do przyjęcia, by materiał dowodowy zebrany i ujawniony w postępowaniu karnym pozwolił na przypisanie oskarżonej B. S. działania w zamiarze bezpośrednim co do zarzucanych jej w pkt. I-IV oraz VI – IX części wstępnej zaskarżonego wyroku czynów. W przedmiotowych zdarzeniach oskarżona nie podejmowała żadnych działań, nie kontaktowała się z pokrzywdzonymi, nie zamawiała towaru, który miał być wyłudzony, nie wprowadzała w błąd. Oskarżona nie wykonywała nigdy podobnej działalności, a jej dotychczasowa praca zarobkowa związana była z wykonywaniem czynności o charakterze fizycznym. Jej brak doświadczenia zawodowego, brak wykształcenia, a tym samym nie orientowanie się co do szczegółów prowadzonej działalności gospodarczej, choć nie w stopniu w jakim chciałby wykazać obrońca oskarżonej w apelacji, zostały wykorzystane w przestępczym procederze.

Wskazane okoliczności stanowiły zasadnicze i niedające się usunąć wątpliwości, które zgodnie z dyrektywą art. 5 § 2 k.p.k. należało rozstrzygnąć na korzyść oskarżonej.

Na marginesie stwierdzić należy, oskarżoną uniewinniono bowiem od popełnienia czynu na szkodę (...)s.j., iż niezasadnym byłby zarzut obrazę przepisów prawa procesowego, a to art. 439§1 pkt. 8 kpk, biorąc pod uwagę, że dotyczy to sytuacji wydania orzeczenia pomimo, że postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby

zostało już prawomocnie zakończone. Taką sytuacją nie zaistniała w niniejszej sprawie, biorąc pod uwagę, iż zapadło prawomocne postępowanie o odmowie wszczęcia śledztwa i nie było ono prowadzone przeciwko osobie.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny zmienił zatem zaskarżony wyrok, uznając oskarżonego A. S. (1) za winnego popełnienia przestępstw wyżej wskazanych i za to na podstawie przepisu art. 19§1 kk w zw. z art. 294§1 kk wymierzył mu kary po roku pozbawienia wolności oraz karę łączną roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Natomiast wobec oskarżonej B. S. na podstawie art. 286§1 kk Sąd Apelacyjny wymierzył jej karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69§1 i 2 kk i art. 70§1 kk warunkowo zawiesił na okres 3 lat próby, zaliczając na jej poczet, w przypadku zarządzenia jej wykonania, okres zatrzymania w dniu 22 grudnia 2016r., a także na podstawie art. 72§1 zobowiązał oskarżoną do informowania Sądu o przebiegu okresu próby

Przy wymiarze kar Sąd Apelacyjny miał na uwadze wysoką społeczną szkodliwość popełnionych przestępstw, rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiar wyrządzonej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia.

Dostosowanie sankcji do stopnia społecznej szkodliwości czynu spełnia funkcję sprawiedliwościową kary. Sąd zgodnie z art. 53 k.k. wymierzył kary według swego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę. Przy wymiarze kary Sąd kierował się wskazaniem zawartym w art. 53 § 2 k.k.

Wymierzone kary są zdaniem Sądu nie tylko adekwatne do stopnia winy oskarżonych, ale realizują też cele zapobiegawcze i wychowawcze

w stosunku do nich. Zapobiegawczy sens wymierzonej kary pozbawienia wolności ma bowiem na celu odstraszenie sprawców od ponownego wejścia na drogę przestępstwa, natomiast jej cel wychowawczy realizuje się poprzez kształtowanie postawy oskarżonych zarówno wobec własnego czynu, jak i przestępstwa w ogóle. Jednocześnie kary orzeczone wobec oskarżonych czynią zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także spełniają swe zadania w zakresie prewencji generalnej polegające na kształtowaniu w społeczeństwie postawy poszanowania prawa.

Sąd jako okoliczności łagodzące potraktował wobec oskarżonych ich dotychczasowy nienaganny tryb życia – ich niekaralność, co de facto stanowić winno normę, ich sytuację życiową i fakt – w stosunku do oskarżonego - pozostawania jedynym opiekunem małoletniego dziecka.

Wymierzając oskarżonemu A. S. (1) karę łączną pozbawienia wolności Sąd Apelacyjny łącząc jednostkowe kary pozbawienia wolności zastosował zasadę asperacji i wymierzył je w wysokości wyższej od najwyższej z orzeczonych i podlegających wykonaniu kar jednostkowych, ale niższej niż ich suma, wymierzając tym samym karę łączną roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Przy wybieraniu zasady łączenia kar Sąd uznał, że nie zachodzą przesłanki do pełnej kumulacji. Kumulacja kar stanowi dolegliwość, która przekraczałaby potrzeby resocjalizacyjne. Z drugiej zaś strony nie zachodzą przesłanki do pełnej absorpcji kary. Decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej (tak też M. Szewczyk: „Kara łączna w polskim prawie karnym”, Kraków 1981, s. 78).

Wymierzając karę łączną uwzględnić należy głównie związek podmiotowo-przedmiotowy zachodzący między poszczególnymi przestępstwami. Im bardziej jest on ścisły, tym bardziej powinno się stosować zasadę absorpcji poszczególnych kar. Przez związek ten należy rozumieć podobieństwo rodzajowe zbiegających się przestępstw, motywację i czas popełnienia każdego z nich.

Popełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. Absorpcję kar należy stosować bardzo ostrożnie, biorąc pod uwagę negatywną co do sprawcy – przesłankę prognostyczną, jaką jest popełnienie kilku przestępstw.

Wymiar kary łącznej w oparciu o absorpcję może mieć miejsce w tych przypadkach, w których granica pomiędzy realnym a pomijalnym zbiegiem przestępstw nie jest zarysowana zbyt wyraźnie, gdy z dwóch pozostających w zbiegu przestępstw jedno dominuje w ocenie całości zdarzenia.

Wprawdzie oba przestępstwa zostały popełnione w tym samym czasie i były jednorodnej – przeciwko mieniu to jednak żadne z nich nie dominowało w sposób znaczący nad pozostałym.

Sąd, przyjmując pozytywną prognozę kryminologiczną wobec oskarżonej B. S., na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70§1 k.k. warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby 3 lat, dodatkowo w tym okresie zobowiązując oskarżoną do informowania Sądu o przebiegu okresu próby.

W ocenie Sądu brak jest przesłanek, aby przypuszczać, że umieszczenie oskarżonej w warunkach izolacji byłoby konieczne dla potrzeb prewencji indywidualnej i ogólnej. W przypadku oskarżonej zasadne jest przekonanie, że już samo zagrożenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności będzie dla niej wystarczającą dolegliwością i skutecznie posłuży osiągnięciu celów kary. Podkreślić w tym miejscu należy, że kara bezwzględnego pozbawienia wolności stanowi środek ostateczny (*ultima ratio*), po który można sięgnąć tylko wtedy, gdy żadna z wymienionych kar lub żaden środek karny nie spełni celów kary. Sąd uznał, że mimo skorzystania z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, kara ta osiągnie wszelkie cele, w tym cel wychowawczy, jak i społeczną readaptację oskarżonej i zapobiegnie ich powrotowi do przestępstwa, a orzeczony okres próby pozwoli na weryfikację tego przekonania.

Konsekwencją uniewinnienia oskarżonej od większości zarzucanych jej czynów była także zmiana zaskarżonego wyroku (pkt. III-V) co do obowiązku naprawienia szkody – koniecznym stało się orzeczenie go jedynie w stosunku do oskarżonego A. S. (1).

Na marginesie stwierdzić należy, iż zupełnie niezrozumiałą jest zarzut obrońcy oskarżonej B. S., iż Sąd Okręgowy orzekając obowiązek naprawienia szkody dopuścił się rażącej obrazy przepisów prawa materialnego, a to art. 46 kk poprzez nałożenie takiego obowiązku w całości na rzecz pokrzywdzonych, a także w stosunku do towarzystwa ubezpieczeniowego. Już tylko pobieżna analiza zaskarżonego wyroku wskazuje, iż Sąd dokonując rozstrzygnięcia w oparciu o treść art. 46 kk, orzekł obowiązek naprawienia szkody względem pokrzywdzonych w części, w której nie otrzymali odszkodowania od (...) S.A., a względem tego towarzystwa w części, w której dokonał wypłaty odszkodowań.

W pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymano w mocy (art. 437 § 1 k.p.k.).

Konsekwencją zmiany wyroku w zakresie oskarżonego A. S. (1), a także wymierzenia przez Sąd Apelacyjny stosownej kary, bezprzedmiotowym stało się odniesienie do apelacji oskarżyciela posiłkowego, która skierowana była w zakresie kary wymierzonej przez Sąd Okręgowy za czyn opisany w pkt. XI. zaskarżonego wyroku, a także w zakresie kary łącznej.

Natomiast zdumienie Sądu Apelacyjnego budzić może fakt zaskarżenia przez oskarżyciela posiłkowego wyroku w stosunku do B. S., w sytuacji gdy brak jest przedmiotu zaskarżenia w stosunku do oskarżonej. Przypomnieć należy, iż w polskim postępowaniu karnym obowiązuje zasada skargowości, a wszczęcie postępowania sądowego następuje na żądanie uprawnionego oskarżyciela. Polemika z ustaleniami Sądu Okręgowego co do faktu sprawstwa oskarżonej na szkodę oskarżyciela posiłkowego, w sytuacji gdy oskarżonej nie zarzucono popełnienia takiego czynu jest bezprzedmiotowa. Tym samym Sąd Okręgowy nie mógł czynić ustaleń, czy oskarżona B. S. działała na szkodę oskarżyciela posiłkowego, w sytuacji gdy prokurator na żadnym etapie postępowania nie postawił oskarżonej takiego zarzutu. Tym samym odnoszenie się do zarzutów podnoszonych w apelacji oskarżyciela posiłkowego w zakresie tej oskarżonej jest bezprzedmiotowe, a gdyby apelacja była skierowana jedynie w tym zakresie, winna być pozostawiona bez rozpoznania.

Na marginesie należy zauważyć, nie było to bowiem podstawą zarzutów, iż Sąd Okręgowy dopuścił się rażącego naruszenia przepisów prawa materialnego, a to art. 286 §1 kk, wymierzając oskarżonemu w pkt. IV i XVII zaskarżonego wyroku kary po 4 miesiące pozbawienia wolności, podczas gdy popełnienie tego przestępstwa zagrożone jest karą od 6

miesiący pozbawienia wolności. Mając jednakże na uwadze, iż Sąd Apelacyjny uniewinnił oskarżonych od popełnienia tych czynów, błąd ten nie miał znaczenia, należy jednak zwrócić na niego uwagę.

Na podstawie art. art. 634 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k., w zakresie w którym skazano oskarżonych, zwolniono oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze i obciążono tymi kosztami Skarb Państwa. Sąd Apelacyjny miał w tej mierze na uwadze stan majątkowy i osobisty oskarżonych, a także ich możliwości zarobkowe oraz ciężące na nich zobowiązania względem pokrzywdzonych.

Natomiast w zakresie, w którym oskarżeni zostali uniewinnieni, na podstawie art. 632 pkt. 2 kpk kosztami postępowania obciążono Skarb Państwa.

SSA Cezariusz Baćkowski SSA Jerzy Skorupka SSO del. do SA Tomasz Kaszyca